

Statsråden

Stortinget, Energi- og miljøkomiteen
Postboks 1700 Sentrum
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

26/1327-

16. april 2026

Vurdering av Dokument 8:257 S (2025-2026) om en stortingsbehandling av sentrale vilkår for klimapolitikken i skog- og arealbrukssektoren

Jeg viser til dokument 8:257 S (2025-2026) Representantforslag fra representantene Siv Sætran, Ole Herman Sveian og Geir Pollestad om en stortingsbehandling av sentrale vilkår for klimapolitikken i skog- og arealbrukssektoren, som ligger til behandling i energi- og miljøkomiteen. Forslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en egen sak for Stortinget om valg av beregningsmetode for addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren for Norges klimamål under Parisavtalen.»

Bakgrunn

Norge har meldt inn et mål under Parisavtalen for 2030 som sier at vi skal kutte utslippene våre med minst 55% sammenlignet med utslippsnivået i 1990. I innmeldingen til FN er det spesifisert at kun addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren skal regnes inn mot måloppnåelsen. Det er imidlertid ikke nærmere spesifisert hvilke utslipp og opptak som kan regnes som addisjonelle.

Da regjeringen la frem et forslag til nytt klimamål for 2035 om å kutte utslippene med minst 70-75 % sammenlignet med 1990, foreslo den å videreføre den samme tilnærmingen for skog- og arealbrukssektoren, jf. Prop. 129 L s. 20. Proposisjonen viste til at metoden for å beregne addisjonelle utslipp og opptak ikke var avklart, men skulle avklares raskt

Bakgrunnen for at regjeringen foreslo å kun regne med addisjonelle utslipp og opptak, var blant annet at skogens karbonopptak varierer betydelig over tid som følge av naturlige

forhold og metodiske endringer i klimagassregnskapet. Disse svingningene gjør det vanskelig å forutsi utviklingen framover og innebærer stor usikkerhet som i liten grad kan styres politisk. Samtidig har Norge en langt større andel skog enn for eksempel EU, noe som gjør at denne usikkerheten ville fått mye større betydning for Norges klimamål dersom hele nettoopptaket hadde vært inkludert i måloppnåelsen. Denne usikkerheten mente regjeringen det var uheldig å ta med inn i bokføringen mot Norges klimamål.

Nærmere vurdering av forslaget

Innledningsvis deler jeg representantenes vurdering av at det er viktig å avklare den konkrete metoden for å beregne addisjonelle utslipp og opptak så raskt som mulig. Dette jobber vi med. Som representantene peker på er viktig at metoden gir incentiver til tiltak som øker opptak og reduserer utslipp. Mange klimatiltak i forvaltet skog vil imidlertid ha begrenset klimaeffekt frem mot 2030 og 2035, men potensialet på lengre sikt kan være betydelig. I tillegg er det viktig at metoden minimerer usikkerheten og tilfredsstiller Parisavtalens krav til klarhet og transparens.

Representantene legger til grunn at «vurderingene og avklaringene som gjøres, vil være svært utslagsgivende for incentivene forpliktelsene vil skape». Her ønsker jeg å trekke frem at regjeringen i Klimameldingen (Meld. St. 25 (2024-2025)) varslet at vi også ønsker å utrede egne mål for skog- og arealbrukssektoren, som ikke vil meldes inn under Parisavtalen: Ett mål for reduserte utslipp fra irreversible arealbruksendringer, og et langsiktig klimamål for forvaltet skog. Det pågår utredninger av dette som etter planen skal ferdigstilles høsten 2026. For øvrig mener jeg at det først og fremst er *virkemidler* som påvirker incentiver. Eventuelle nye virkemidler overfor skog- og arealbrukssektoren behandles på ordinær måte.

Selv om skog- og arealbruk behandles som én sektor i klimagassregnskapet, er det noen viktige forskjeller innad i sektoren som kan tilsi forskjellig tilnærming. Irreversible arealbruksendringer, slik som nedbygging av natur, har store likheter med fossile utslipp, siden naturlige karbonlagre, særlig i jord, myr og annen våtmark, kan ha bygget seg opp over flere tusen år. Dette er fundamentalt forskjellig fra utslipp og opptak fra forvaltet skog som hogges og deretter plantes på ny og vokser opp igjen. Det er også behov for et mer langsiktig perspektiv for klimatiltak i forvaltet skog, siden skogen vokser sakte ved våre nordlige breddegrader.

Norge har en grad av frihet i å fastsette hva som skal regnes som addisjonelle utslipp og opptak under Parisavtalen, men vi er bundet av systemet i Parisavtalen, som blant annet bygger på nasjonale økonomidekkende mål som gjerne settes ti år før målåret. Det er få klimatiltak i forvaltet skog som kan gi særlig effekt ed en slik tidsramme, uansett hvordan vi innretter metoden for å beregne addisjonelle utslipp og opptak. Ved arbeidet med egne mål for reduserte utslipp fra irreversible arealbruksendringer og et langsiktig klimamål for forvaltet skog har vi større frihet til å innrette målene slik vi ønsker, for å ta hensyn til de unike trekkene i skog- og arealbrukssektoren i Norge og skape riktige incentiver.

Jeg vil avslutningsvis trekke frem at Senterpartiet og Fremskrittspartiet fremmet et svært likt forslag som dette representantforslaget ved behandlingen av klimamålet for 2035, jf. Innst. 519 L (2024-2025) s. 5. Forslaget fikk ikke flertall. Stortingsflertallet valgte altså å behandle regjeringens forslag til nytt klimamål for 2035 uten å etterspørre en nærmere beskrivelse av hva som skal regnes som addisjonelle utslipp og opptak. Jeg ser ikke hvorfor dette skulle være mer aktuelt å presentere som en sak for Stortinget nå.

Med hilsen

Andreas Bjelland Eriksen